

τὴν ἐφημερίδα εἶχε κατόπιν εἰς τὴν διάθεσίν του ἐξήκοντα δύο φύλλα σιγαρογράφου διὰ κάπνισμα.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐπίσης ἐξήσεν ἐπὶ βραχὺ ὅμως χρονικὸν διάστημα μία περίεργος ἐφημερίς, ἡ ὁποία ἐτυπώοντο ἐπὶ ὑφάσματος.

Ὅταν ὁ ἀγοραστής εἶχεν ἀναγνώσῃ πλέον τὴν ἐφημερίδα, τὴν ἐβαλὼν εἰς τὴν μπουγάδα καὶ ἡ πλύστρα τοῦ ἐπέστρεψεν ἐν ὥραϊον λεπτὸν μανδύλι.

Εἰς τὸ Παρίσι δημοσιεύθη ἡ «Μεγάλη Ἐφημερίς» διακαίολογούσα τελείως τὸν πομπώδη τίτλον, λόγῳ τῶν διαστάσεών της, διότι εἶχε μῆκος ἐνὸς μέτρου καὶ εἴκοσι πέντε ἑκατοστίων, ὅλος δὲ ἐνὸς περίπου μέτρου. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐτυπώοντο ἐπὶ λευκοῦ ὑφάσματος εἰς τρόπον ὥστε μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς τραπέζιμανδύλιον ἢ πετσέτα.

Εἰς τὸ Παρίσι προσέτι δι' ἐν χρονικὸν διάστημα ἐνὸς ἔτους σχεδὸν ἐξεδόθησαν ὁ «Ταχυδρόμος τῶν Λουομένων» καὶ ἡ «Ναϊά», τυπωμέναι ἐπάνω εἰς ἀδιάβροχον χαρτὶ ἢ κηρόπανον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνάγνωσις τούτων διαρκούντος τοῦ λουτροῦ.

Εἰς τὴν Βαλτιμόρην εἰς μανεστροποιοὺς ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ φαμπρικήσῃ μίαν ἐφημερίδα... τρωγμένην.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἐν λεπτὸν φύλλον πάστας γλυκείας, εἰς τὸ ὁποῖον με σοκολάταν ἦσαν τυπωμένα τὰ νέα τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην δημοσιεύεται ἐτησίως μία ἐφημερίς τιτλοφορούμενη «Ἰλλουμινάντεν Κατρούπλ Κονστελάονον». Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης συμπίπτει με τὴν ἐπέτειον ἐορτῇ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας.

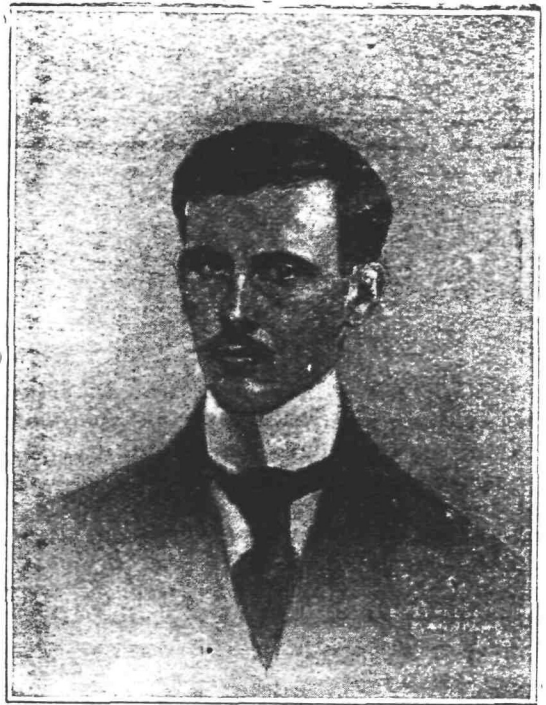
Εἶνε ἡ μεγαλύτερα ἐφημερίς τοῦ κόσμου κατὰ τὸ σχῆμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ σελίδας διαιρουμένας εἰς δεκατρεῖς στήλας ὕψους 48 δακτύλων.

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος σώζεται εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Ἀκυσγράνου εἶνε ἀπὸ χαρτὶ τόσον δυνατὸν, ὥστε ζυγίζει ἑκατὸν πενήντα κοιλόγραμμα διὰ νὰ τὴν συντάξουν. συνθέσουν καὶ τυπώσουν εἰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας ἀντιτύπων, ἐχρειάσθησαν τεσσαράκοντα ἄτομα καὶ τρεῖς μῆνες συνεχοῦς καὶ κοπιώδους ἐργασίας.

Εἰς ἀντίθεσιν τοῦ κολοσσοῦ τούτου ἔρχεται ἡ ἐφημερίς «Τηλέγραφος» δημοσιευομένη ἐβδομαδιαίως εἰς τὴν Γουαδαλάζαν καὶ ἡ ὁποία εἶνε διακοσιᾶκις μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐτησίαν ἐφημερίδα τῆς Νέας Ὑόρκης.

Καὶ ἐπονται αἱ ἐφημερίδες αἱ ὁποῖαι τυπώνονται ἐπὶ τῶν ταξειδευσόντων ὑπερωκεανίων ἀτμοπλοίων, ἐπὶ τῶν ἐπὶ σιδηροδρομικῶν τραίνων, αἱ τηλεφωνικαὶ ἐφημερίδες. Εἰς τὴν Ρώμην ἀκόμη ὑφίσταται μία τηλεφωνικὴ ἐφημερίς, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Εὐρώπης ἀκόμη. Ἀλλὰ σταματῶ ἐδῶ, διότι τὸ ἄρθρον μου λαμβάνει διαστάσεις μὴ ἐπιτρεπομένας.

Ο ΡΩΜΑΙΟΣ

Προσωπογραφία Μ. Σιγούρου, ὑπὸ Ε. Ἰωαννίδου

ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Εἶδα μὴν ὥρα μυστικὴ τὸ ἄπειρο νὰ σχίζειν
μὲ τὰ φτερά τ' ἀκούραστα οὐρανοδόχοι ἀητοί,
καὶ σκίφτοντας χάμω στὴ γῇ τὰ μάτια μου ἀντικρίζουν
δύο λοβόληθα τοῦ ἀνθίζοντος στοῦ κάμπου τὴν πηγὴ.

Ἀπὸ κοχλία εἶρηκα μὴ μέρα στὸ ἀκρογιάλι
ὅπου τὸ φῶς τὸ πρωῒνὸ τὰ χάινει ἀπαῖα.
Καιροὶ περᾶσαν κ' ἔγνων στὴ σκέπῃ ἀγὰν-γάι,
τὰ δνὸ λοβόληθα μὴ γνηζή, πόθοι τὰ δνὸ φτερά

Καὶ τώρα ὁ ροῦς ἀκούραστος σχίζει, φεγγῆ καὶ τρέχει
τὸν κάμπο καὶ τὸν οὐρανὸ καὶ φτάνει στ' ἀκρογιάλι
ὅπου τὴ μαύρῃ τούτῃ γῇ τὸ κῆμα αἰώνια βρέχει
καὶ δνὸ κοχλία ἀναζητᾷ σὲ θάλασσα μεγάλη.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

Ζωγράφος.—Σήμερον εἶχα τρεῖς παραγγελίες γιὰ τρία πορτραῖτα.

Ἡ φίλῃ του.—Νά, βλέπεις, οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε τόσο κακοί, ὅπως τοῖς ζωγραφίζεις!

Γραμματοκομιστής.—Ἔχω ἓνα γράμμα γιὰ τὸν κί-
ριόν σου.

Ἡ γυνὴ.—Φέροτο ἐδῶ!

—Ἀλλὰ γράφει νὰ τὸ δώσω ἰδιοχείρως!

—Φέροτο ἐδῶ ὁ κύριός μου εἶπε χίλιες φορὲς τώρα,
ὅτι εἶμαι τὸ δεξιὸν τὸν χέρι!

Γεροντοκόρη.— Ἀχ, ἰατροί, διαρκῶς μοῦ φαίνεται
ὥσῳ νὰ καταδιώκωμαι ἀπὸ κάποιον ἄνδρα. Τὶ με
συμβουλεύετε νὰ κάμω;

Ἱατρός.—Νὰ κνιτᾶτε διαρκῶς εἰς τὸν καθρέπτην.

Ὁ σχολαστικὸς.

Ξενοδόχος (πρὸς πελάτην ζητοῦντα κατὰ κάτῳ ἀπὸ
τὸ τραπέζι.) Γιατὶ ἀνάβετε ἓνα σπρίτο κατόπιν τοῦ ἄλ-
λων, κύριε καθηγητά... Σὰς ἔφεο τίποτε;

—Ναί... ἓνα σπρίτο!